

Nøvn

Malena Purkhús Klaksvík

andaðist mánamorgunin 27. juni, 86 ára gomul.

Kistan fer úr kapellinum mikukvøldið 29. juni, kl. 18.
Jarðarferðin verður úr Betesda
hósdagin 30. juni, kl. 13.30.

Hanna, Hans Pauli, Kári, Sigrun, Jón og Jóhan

Tey, ið ynskja at minnst Malenu við blómum ella kransi, kunnu
ístaðin lata eina gávu til samkomuhúsið Betesta í Klaksvík.
Konta í peningastovnunum.

Tøkk

Hjartaliga takka vit fyri sýnda samkenslu og
hjálpsemi, tá kæra mamma okkara

Astrid á Dul

doyði og varð jarðað.

Børnini

Tøkk

Vit takka hjartaliga fyri sýnda samkenslu, tá elskaða
kona mín, mamma, omma, dóttir, systir v/familju,
mostir og fastir okkara

Ragnhild Klein Mittelstein

andaðist og varð jarðað.

Takk fyri blómur kransar og peningagávur til
Krabbameinsfelagið.

Takk til prestar fyri góð og troystarrík orð og talu.
Tøkk til sangarar, berarar og kirkjutænarar. Takk til
øll á B6 á Landssjúkrahúsinum og Hotel Tórshavn.
Takk til øll tykkum, familju, vinum og starvsfelagar,
ið hjálptu til við ervinum, og fylgdu henni til
hennara seinasta hvíldarstað.
Takk fyri alt.

Vegna familjuna
Steinfinnur, Rannvá og Bárður

SUNNUDAGSSKÚLIN

í Ebenezer er hvønn sunnudag kl. 12.00
Øll eru hjartaliga vælkomin!

Hildið altarið í Kvívíkar kirkju

Undir gudstænastuni
sunnudagin í Kvívík, varð
ein serligur heiður sýndur
Elisabeth Finnsson, sum
dagin fyri fór um tey áttati.
Tey seinastu áratíggjuni
hefur hon trúført gjørt
og ansað altardúkunum í
Kvívíkar kirkju.

Í sambandi við guds-
tænastuna prædikaði Berg-
tórur Bjarkhamar, prestur
í Hvalvík, meðan sóknar-
presturin, Theodor E. D.
Olsen handaði henni eina
gávu frá kirkjuni.

Altarið

Í takkarkvøðu síni til Elisa-
beth segði Theodor Olsen
millum annað hetta:

Tað sæst ikki á føðingar-
dagsbarninum, men í gjár
var rundur føðingardagur í
Kvívík, tá Elisabeth fylti 80.

Í sambandi við, at Elisa-
beth Finnsson, sum hevur
tikið sær so væl av av
okkara altari tey seinastu
mongu árin, hevði rundan
føðingardag í gjár, fari eg at
lesa hetta sálmaðrindi:

*Funturin minnir um
skirnarnáð,
altar um kvøldmáltíð sæla,
orðið um Harrans
hjálparráð
altíð skal her verða talað;
um øldir skifta, fara ár,
Harrin í dag er sum í gjár,
sama er trúgvín og skirnin.*

Soleiðis syngja vit í sætta
ørindi í sálminum "Kirkjan
hon er eitt gamalt hús".

Ørindi snýr seg um
kirkjuhúsið, um innbúgvíð,
um hvussu vit innrætta
kirkjuna.

Onnur reglan snýr seg
um altarið, og at tað minnir
okkum um, at Jesus sjálv-
ur stovnaði felagsskap við
okkum við ta heilagu kvøld-
máltíðina.

Sjálvt orðið "altar" kemur
av tí latínska orðinum
"altus", ið merkir heyggur.
Altarið var eisini vælkent
gomlum ísraelitiskum
átrúnaði, har altarið var
brúkt sum eitt offurstað,
har djór vórðu slaktað. Ja,
vit lesa í Fyrru Kongabók
(kapitul 9 og ørindi 25), at
sjálvur Sálomin kongur læt
byggja eitt altar, soleiðis at

TAKKSEMI

*Bæði prestar, kirkjuráð, kirkjufólk og onnur vísa sitt takksemi til Elisabeth
Finnsson fyri hennara leiklut í arbeiðinum við Kvívíkar kirkju - vinstrumegin:
Theodor Olsen, Bergtórur Bjarkhamar og Elisabeth Finnsson*

Mynd: Jens Kristian Vang

GÁVU

*Fyri trúføstu tænastu sína í Kvívíkar kirkju
fekk Elisabeth Finnsson handað eina gávu
frá sóknarprestinum, Theodor Olsen*

Mynd: Jens Kristian Vang

templið varð fullgjørt, sum
tað stendur skrivað.

Tempul Sálomons er
eisini fyrimynd hjá øllum
kristnum kirkjubygningum,
og tí fær altarið eitt so
týðningarmið pláss í okkara
kirkju.

Í Hebrearabrávinum, í
Nýggja testamenti verður
dentur lagdur á, at Kristus
er sáttarofrið, sum er lagt á
altarið í halgidóminum.

Tí skal altarið eisini vera
vakurt og væl hildið. Altarið
er ímyndin av tí, at Kristus
talar til okkara allar tíðir

gjøgnum orð og sakramenti.
Tað er á altarinum, at vit
leggja tær heilagu bøkurnar,
tey heilagu kerini, og tað er
á altarinum, at tey bæði
stóru ljósini brenna, ið
minna okkum á lógina og
evangelíið, Gamla og Nýggja
testamenti.

Altarið skal við síni tign
og sínum vakurleika minna
okkum á, at ongantíð tagnar
ljóðið, sum gleðir sálir her á
fold.

Ella vit kunnu siga sum
Grundtvík yrkir í einum
sálmi:

*O, kærleikans ond,
ið leiðir Guðs lið fram at
sælunnar strond,
við háaltars eldi ger
hjørtuni eitt,
og reinsan við mildi tú
knøttinum veit,
so mannkynið kennir, at
kristni ger ljóst,
ber gleði í bróst!*

Trúfesti

Uppgávuna at halda altarið
her í Kvívíkar kirkju hevur
Elisabeth Finnsson røkt trú-
føst og væl tey seinastu ára-
tíggjuni. Okkum er sagt, at
hon hevur heklað, orkerað
og broderað tríggar dúkar
til altarið í Kvívíkar kirkju
– tann eina við systirini
Brynhild. Tað eru vit
takksom fyri!

Harafturat hevur Elisa-
beth syrgt fyri, at dúkarnir
verða hildnir, stroknir, sum
teir skulu, og verða skiftir, tá
tann stundin kemur.

– Hetta eru vit í kirkju-
ráðnum takksom fyri, sam-
stundis sum vit vóna, at
Elisabeth fer at halda seg
til at røkja hendan gerning í
rúma tíð framyvir. Hennara
partur hevur ikki ligið eftir,
segði Theodor Olsen at enda
í takkarrøðu síni.